

Sygn. akt II Cz 204/13

POSTANOWIENIE

Dnia, 15 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Barbara Nowicka

SO Grażyna Kobus

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia powoda A. W.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku dnia 25 stycznia 2013 r. sygn. akt. IC 1551/12 w przedmiocie przekazania Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie – Wydziałowi Gospodarczemu

sprawy przeciwko Skarbowi Państwa - Państwowemu (...)B.

o wydanie

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Kłodzku uznał się za niewłaściwy miejscowo do rozpoznania niniejszej sprawy i sprawę przekazał, jako właściwemu Sądowi Rejonowemu w Dzierżoniowie w Wydziale Gospodarczym. W uzasadnieniu wskazał, że powód wniósł pozew przeciwko Skarbowi Państwa - Państwowemu (...)B. o wydanie wymienionych w pozwie rzeczy ruchomych albo zapłaty kwoty odpowiadającej ich wartości, tj. 31.022,80 zł. Jakkolwiek zaś głównym zadaniem Skarbu Państwa – (...)w zakresie działalności leśnej jest utrzymanie i powiększanie zasobów i upraw leśnych oraz gospodarowanie zwierzyną, a nie zarobkowa działalność wytwórcza czy handlowa w tym zakresie, to jednak nie budzi wątpliwości, że wykonując te zadania, prowadzi on działalność zarobkową, wytwórczą i handlową i środkami osiągniętymi z tej działalności zarobkowej pokrywa wydatki, związane ze swoją podstawową działalnością, którą jest ochrona i rozwój lasów. Roszczenie powoda wynika z umowy zawartej przez strony w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej, co uzasadnia przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi gospodarczemu.

W zażaleniu, powód zarzucił zaskarżonemu postanowieniu rażące naruszenie przepisu art. 2 ust 1 ustawy z dnia 2 maja 1989 r. o rozpoznawaniu przez sądy spraw gospodarczych (Dz. U. z 1989r, Nr 33, poz. 125 ze zm.) polegające na jego wadliwym zastosowaniu, gdyż nie można zgodzić się, z tezą Sądu I instancji, że przedmiotowy spór dotyczy stosunku cywilnego związanego z prowadzoną przez Strony działalnością gospodarczą. Roszczenie Powoda nie powstało ze stosunku kontraktowego, który stanowi przesłankę zakwalifikowania sprawy do spraw gospodarczych rozpoznawanych przez sądy gospodarcze, bowiem w rozpoznawanej sprawie dochodzi od Strony pozwanej wydania rzeczy ruchomych, stanowiących jego własność, które to zostały pozostawione na terenie nieruchomości Strony pozwanej

(krata ściekowa, pierścienie żelbetonowe, kręgi żelbetonowe, elementy boni, brama, listwy przypodłogowe, drzwi, ościeżnica, skrzydła drzwiowe, krata okienna).

Wskazując na powyższe domagał się uchylenia postanowienia i zasądzenia od Strony pozwanej na rzecz Powoda kosztów postępowania zażaleniowego w kwocie 911 zł.

Strona pozwana w odpowiedzi na zażalenie wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenia kosztów postępowania zażaleniowego w kwocie 600 zł. podnosząc, że roszczenie powoda o wydanie rzeczy pozostawionych wynika z rozliczenia inwestycji pn "Modernizacja istniejącego budynku na potrzeby biurowe (...) w B., przy ul. (...)"), stąd wszystkie roszczenia wynikające z zawarcia umowy są sprawami gospodarczymi.

Zażalenie nie podlega uwzględnieniu.

Zarówno w orzecznictwie sądów jak i w piśmiennictwie przyjmuje się, że funkcjonalne kryterium kwalifikacji sprawy jako gospodarczej, należy ujmować elastycznie, wskazując że sprawa pozostaje w zakresie działalności gospodarczej prowadzonej przez przedsiębiorcę, nie tylko wtedy gdy stosunek cywilnoprawny, z którego spór wynika, mieści się w obrębie tej działalności, ale także wtedy gdy sprawa będąca przedmiotem rozpoznania przez sąd wynika z prowadzenia tej działalności, wystarczy zatem aby dla obu przedsiębiorców spór miał swoje źródło w prowadzonej przez nich działalności gospodarczej.

Niezasadnie zatem podnosi powód, że przedmiotowej sprawy nie można zakwalifikować jako sprawy gospodarczej, gdyż stron w chwili obecnej nie łączy umowa. Strony zawarły umowę o roboty budowlane, której przedmiotem miała być „Modernizacja istniejącego budynku na potrzeby biurowe (...) w B.przy ul (...), od której to umowy strona pozwana odstąpiła. Jednakże fakt ten nie ma znaczenia dla oceny czy sprawa ma charakter gospodarczy, jeżeli stosunek prawny z którego wynika niniejszy spór ma swoje źródło w umowie łączącej wcześniej strony.

Wbrew stanowisku powoda, roszczenie powoda o wydanie rzeczy, które pozostawił u strony pozwanej, wiąże się więc z umową zawartą przez strony, jak również - jak trafnie podnosi strona pozwana w odpowiedzi na zażalenie - pozostaje w związku z prowadzoną przez stronę pozwaną działalnością gospodarczą, skoro modernizacja budynku na potrzeby biurowe (...)pozostaje w ścisłym związku z możliwością realizowania przez (...) jego podstawowego zadania, jakim jest prowadzenie gospodarki leśnej. Mieści się więc w ramach prowadzonej przez nią działalności gospodarczej.

Z powyższych względów zażalenie jest nieuzasadnione i na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397§ 2 zd. 1 kpc Sąd Okręgowy je oddalił.